

پژوهشگاه رویان

بِحکامه الرحمن الرحیم

کارگاه آنومالی‌های رحمی، روش‌های تشخیص، عوارض و درمان

۱۷ خرداد ۱۴۰۱

دبیر علمی: دکتر فیروزه احمدی

دبیر اجرایی: فتنه پهلوان

برگزار کننده:

مرکز تحقیقات پزشکی تولید مثل جهاد دانشگاهی

معاونت آموزشی پژوهشگاه رویان

1st Int'l (West Asia & North Africa)

WANA
Congress

کارگاه آنومالی‌های رحمی روش‌های تشخیصی، عوارض، درمان (مشهد مقدس)

سه شنبه ۱۴۰۱/۰۳/۱۷ - ساعت ۱۴ تا ۱۷

سرفصل:

آشنایی متخصصین رادیولوژی و زنان با آنومالی‌های رحمی
روش‌های تشخیصی
عوارض
درمان

گروه هدف:

متخصصین و رزیدنت‌های رادیولوژی
متخصصین و رزیدنت‌های زنان

مدرسین:

دکتر فیروزه احمدی
(متخصص رادیولوژی و تصویربرداری ناباروری)
عضو هیئت علمی پژوهشگاه رویان

دکتر مرضیه شیوا
(فلوشیپ ناباروری زنان)
عضو هیئت علمی پژوهشگاه رویان

www.royan-edu.ir

@royan_edu

23562177

09034586150

عنوان سخنرانی: طبقه بندی های آنومالی های رحمی

اسم سخنران: دکتر فیروزه احمدی و فتانه پهلوان

دانشیار-رادیولوژیست- پژوهشگاه رویان، پژوهشکده زیست شناسی و علوم پزشکی تولید مثل جهاددانشگاهی، مرکز تحقیقات پزشکی تولید مثل، گروه تصویربرداری تولید مثل، تهران، ایران

فتانه پهلوان، کارشناس ارشد مامایی، پژوهشگاه رویان، پژوهشکده زیست شناسی و علوم پزشکی تولید مثل جهاددانشگاهی، مرکز تحقیقات پزشکی تولید مثل، گروه تصویربرداری تولید مثل، تهران، ایران

آنومالی های لوله ی مولرین در ۰.۷٪ جمعیت عمومی اتفاق می افتند و تقریباً در یک سوم زنانی که آنومالی کلیه دارند دیده می شود. این آنومالی ها میتواند بدون علامت باشند و یا باعث نازایی، سقط، مرگ جنینی، محدودیت رشد جنینی، زایمان زودرس، میزان بالای سزارین، و عوارض مامایی شوند .

سونوگرافی دوبعدی و واژینال اولین انتخاب تصویربرداری برای بررسی این ناهنجاری های هستند. سونوگرافی سه بعدی می تواند در بررسی کمک کننده باشد. در موارد آنومالی های کمپلکس مانند تورشن های آناتومیکی، ضربات و MRI ... گزینه ی مناسبی است. هیستروسالپینگوگرافی انتخاب استاندارد برای بررسی باز بودن لوله های رحمی در بیماران نابارور می باشد .

اولین سیستم دسته بندی آنومالی ها در سال ۱۹۴۶ ارائه شد. در سال ۱۹۸۸ انجمن باروری آمریکا (AFS) دسته بندی ۷ گانه ی این ناهنجاری ها را ارائه داد.

1. Class I (agenesis/hypoplasia)
2. Class II (unicornuate uterus)
3. Class III (didelphys uterus)
4. Class IV (bicornuate uterus)
5. Class V (septate uterus)
6. Class VI (arcuate uterus)
7. Class VII (diethylstilbestrol-related anomalies; DES)

در سال ۲۰۱۳، انجمن جنین شناسی و باروری زنان اروپا، (ESHRE/ESGE) دسته بندی جدیدی برای ناهنجاری های رحمی سرویکس و ناهنجاری های واژینال ارائه داد که به شرح زیر می باشد:

1. Class U0 (normal uterus)
2. Class U1 (dysmorphic uterus)
3. Class U2 (septate uterus)
4. Class U3 (bicorporeal uterus)

5. Class U4 (hemi-uterus)
6. Class U5 (aplastic uterus)
7. Class U6 (unclassified cases)

در سال ۲۰۱۶، انجمن باروری پزشکی آمریکا (ASRM) دسته بندی تشخیص سپتوم های رحمی را به روز رسانی کرد. به این ترتیب کرایتریای های تشخیصی رحم های آرکوئیت، رحم سپتوم دار، و رحم دو شاخ به روز شد. نهایتاً در سال ۲۰۲۱ این ناهنجاری ها به نه گروه دست بندی شد .

1. Mullerian agenesis
2. Cervical agenesis
3. Unicornuate uterus
4. Uterus didelphys
5. Bicornuate uterus
6. Septate uterus
7. Longitudinal vaginal septum
8. Transverse vaginal septum
9. Complex anomalies

در مجموع، انتخاب روش تصویربرداری مناسب، توجه به کرایتیریا های تشخیصی، تشخیص و گزارش صحیح، نقش به سزایی در مدیریت بیماران دارای آنومالی های رحمی دارد.